ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ φθάνει αὐτὴ ἡ εἴδησις: «Τὸ περιοδικὸν «Χουάντιθ» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ Ἑλληνὶς Γεωργία Καράλη διωρίσθη διευθύντρια τῆς ἐν Βηρυττῷ ἱδρυθείσης «Σχολῆς κοριτσιῶν προοριζομένων διὰ γαρέμια». Ἡ σχολὴ αὐτὴ ἱδρύθη μὲ ἐπιχορηγήσεις Ἀράβων φυλάρχων «διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν παράδοσιν τῶν χαρεμιῶν εἰς τὴν ἀραβικὴν περιοχήν». Εἰς τὴν σχολὴν θὰ διδάσκεται ἡ νέα «πῶς γὰ καθίσταται ἀπαραίτητος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κυρίου της καὶ πῶς θὰ διατηρῇ τὴν γοητείαν της». Περὶ τῆς Ἑλληνίδος διευθυντρίας τῆς σχολῆς τὸ περιοδικὸν «Χουάντιθ» λέγει, ὅτι κατάγεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ μητέρα της ἔζησεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ καὶ ὅτι ἡ ἰδία γνωρίζει τὴν ζωὴν τοῦ χαρεμιοῦ, διότι ὑπῆξε σύζυγος Ἄραβος φυλάρχου, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη εἰς ἀεροπορικὸν δυστύχημα εἰς τὴν Ραλλίαν».

□

ΠΡΟ ὀλίγου καιροῦ μία ἄλλη Ἑλληνίς, ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ αὐτή, ἵδρυσε σχολὴν μαντείας, εἰς τὴν ὁποίαν προσέρχονται μαθήτριαι καὶ μαθηταὶ ἐκ παντὸς σημείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Δὲν παύει καὶ αὐτὴ ἡ...ὁμογενὴς νὰ καυχᾶται, ὅτι ἔζησε εἰς τὰ χαρέμια τῶν διαφόρων ἐμίρηδων καὶ ἡγεμονίσκων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου ἀσκοῦσα τὸ ἔργον τῆς μάντιδος. Οἱ ἴδιοι καὶ τώρα ἀπὸ τὴν Βηρυττόν, τὴν καλοῦν εἰς τὸν τόπον των, ὁσάκις ἔχουν δυσκολίες καὶ θέλουν τὴν προφητικήν της δύναμιν. Ὅταν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες κινοῦνται πρὸς κάθε κατεύθυνσιν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, βλέπομεν ὅτι ἀσκοῦμεν ἰδιαιτέραν ἐπιρροὴν εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν τοῦ κόσμου. Ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι πρὸ τινος ἀνεκαλύφθη ἕνας Ἕλλην, ποὺ εἶχε γίνει ἀοχιμουσικὸς κάποιου σεΐχη καὶ τοῦ εἶχε φουρνίσει «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ» ὡς μεγαλοφυᾶ ἐμπνευσίν του, κατάλληλον νὰ τὴν χρησιμοποιῇ ὁ σεΐχης ὡς ἐθνικὸν ὕμνον, ἐφ' ὅσον ἡ χώρα του ἐστερεῖτο τοιούτου. Τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι ὁ σεΐχης ἀνεκάλυψε τὸ πρᾶγμα καθ' ὑπόδειξιν ἑνὸς Ἕλληνος πάλιν, τοῦ μαγείρου του, ποὺ εἶχε ἀκούσει τὸ ἑλληνικὸ αὐτὸ τραγούδι ποὺ ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ κόσμου.

□

ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ περιμένουν αἱ Ἑλληνίδες νὰ πλέουν καὶ οἱ ἄνδρες των τὰ πιάτα τῆς κουζίνας. Εἰς τὴν Λάρισαν ὁ Ἠλ. Χριπάτσιος, ἐτῶν 35, ἐτραυμάτισε μὲ μαχαιρίδιον τὴν σύζυγόν του Ἀλεξάνδραν, διότι... αὕτη δὲν τοῦ ἐμαγείρευσεν ἐγκαίρως τὸ φαγητόν. Καὶ ἠρωϊκός, ὅπως εἶναι ὅλοι ὅσοι τοῦ μοιάζουν, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ.

Καὶ τὸ κακὸν εἶναι ὅτι παρόμοιοι ἄνθρωποι δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀγελαῖοι τύποι, εἶναι καὶ πολλοὶ ἄλλοι καλοντυμένοι, ποὺ μιλοῦν μὲ τὸ σεῖς, ἐμφανίζονται παντοῦ πολιτισμένοι, πρόθυμοι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν. Τὸ μόνον βεβαίως ποὺ δὲν εἶναι πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετήσουν εἶναι τὸ σπίτι των καὶ ἡ οἰκογένειά των. Εἰς αὐτὸ εἶναι σατραπικοί, δεσποτικοί. Τί σημαίνει ἂν δὲν χρησιμοποιοῦν «μαχαιρίδιον», δὲν παύουν νὰ εἶναι τύραννοι, σκληροὶ καὶ ἀποτρόπαιοι, διὰ νὰ δείξουν ὅτι εἶναι «ἄνδρες». Ἀλλὰ καὶ μαζὶ βάρβαροι καὶ Ἀνατολῖται.

□

ΑΙ ΛΕΞΕΙΣ «βάρβαρος» καὶ «βαρβαρότης» εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸν τελευταῖον καιρόν. Καὶ ἕνας ἀναγνώστης ἐφημερίδος ἐρωτᾷ, δικαίως, ποίαν σημασίαν ἔδιναν οἱ πρόγονοί μας εἰς τὴν λέξιν «βάρβαρος». Τί ἐννοοῦσαν μὲ τὸ «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος». Καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, διότι οἱ πρόγονοί μας, ὅταν ἔλεγαν τὴν λέξιν «βάρβαρος», ἐννοοῦσαν τὸν ὁμιλοῦντα γλῶσσαν τραχεῖαν καὶ ἀκατανόητον καὶ ὄχι ἀνθρωποφάγους, ὅπως οἱ σημερινοὶ Κογκολέζοι ἐπαναστάται. Ἀργότερον, ὅταν ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν συνείδησιν τῆς ἑνότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀδιαφόρως τῆς πολιτικῆς των διασπάσεως, ἐννοοῦσαν ὅλους τοὺς λαοὺς ποὺ δὲν ἦσαν Ἕλληνες. Μετὰ δὲ τοὺς περσικοὺς πολέμους, ἡ διάκρισις προσέλαβε καὶ ἕνα τόνον ἐγκαυχήσεως καὶ ὑποτιμήσεως τῶν ἄλλων.

«Βαρβάρων Ἕλληνες ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρβάρους, μήτερ Ἑλλήνων. Τὸ γὰρ δοῦλον οἱ δ' ἐλεύθεροι» κατὰ τὸν Εὐριπίδην (Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, 1400). Δηλαδή, κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Σάρρου, «πρέπει τοὺς βαρβάρους μάννα, οἱ Ἕλληνες νὰ κυβερνοῦν κι' ὄχι ἀλλοιῶς· γιατ' εἶναι δοῦλοι αὐτοὶ κι ἐμεῖς ἐλεύθεροι».

Μὲ τὰ λόγια δὲ αὐτὰ ἡ Ἰφιγένεια ἐπεφοβίζασε τὴν ἀπόφασίν της νὰ θυσιασθῇ πρόθυμα, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἐκινηθοῦν ἀπὸ τὴν Αὐλίδα καὶ νὰ ἀποπλεύσουν τὴν προσβολὴν ποὺ τοὺς ἔγινε ἀπὸ τὸν Πάριν.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ

ΕΤΩΝ 58

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐκ τῆς ἐν Πλατονοβρύσῃ (Μέντζαινα) οἰκίας μας.

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὰ τέκνα: Φώτιος καὶ Σοφία (ἐν Ἀμερικῇ), Ἄγγελος, Χρῖστος, Δημήτριος, Νικολίτσα Παπαγγελοπούλου, Παρασκευὴ καὶ Ἀνδρέας Ἀλεξόπουλος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Γραφεῖον κηδειῶν, Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108. τηλ. 28—39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΑΝΔΡΕΑΝ ΑΝΔ. ΧΡΗΣΤΑΡΑΝ

ΕΤΩΝ 63

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐκ τῆς ἐν Προαστίῳ (Μποζαΐτικα) οἰκίας μας.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Τασία. Τὰ τέκνα: Κωνσταντῖνος καὶ Παρασκευὴ Χρηστάρα, Ἀργυρὼ καὶ Σταῦρος Ἀνδριόπουλος, Νικόλαος καὶ Γεωργία Χρηστάρα, Δημήτριος Χρηστάρας, Σοφία Χρηστάρα. Οἱ ἀδελφοί: Δημήτριος Χρηστάρας (ἐν Ἀμερικῇ), Τασία χήρα Κ. Βόρου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248 τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Δημητρίου, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, πάππου, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΚΑΟΥΡΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Εὐαγγελία Γ. Καούρη. Τὰ τέκνα: Λέλα καὶ Ἀλέκος Καρανικόλας (ἐν Λέρῳ Δωδεκανήσου), Νικολίτσα καὶ Περικλῆς Νέρσου (ἐν Ἀμερικῇ), Αἰκατερίνη καὶ Δημήτριος Μπέρτσος, Ἀσήμω, Κωνσταντίνα, Ὄλγα Καούρη. Οἱ ἔγγονοι: Γεώργιος Παγώνης, Δημήτριος καὶ Ρένα Καρανικόλα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν: Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39.

ΠΕΝΘΗ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ

ΟΔΗΓΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς Παρασκευὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος: Ἀμαλία Ἀναγνωστοπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Ἀθανασία χήρα Ν. Μουζάκη, Πηνελόπη καὶ Λεωνίδας Κουλούρης (ἐν Ἀμερικῇ), Χριστίνα καὶ Ἰωάννης Διτόντος (Ἀργεντινῇ). Ἡ ἀνεψιά: Βάσω Α. Ἀναγνωστοπούλου: Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι Ζαΐμη — Κανακάρη 40, τηλ. 43-67, Ναύπακτος, τηλ. 2—36

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΑΒΡΑΜΗ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον) 40ὴμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΠΑΝ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των. Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Δημητρίου ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας υἱοῦ, ἀδελφοῦ, ἀνεψιοῦ καὶ θείου.

ΤΑΣΟΥ ΣΩΤΗΡ. ΚΟΡΦΙΑΤΗ

ΕΤΩΝ 19

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ γονεῖς. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψιοί.

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μελέτη τοῦ δικηγόρου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

δον

Εἰς τὴν πρώτην γνώμην ἡ ἀπάντησις εἶναι: Ὅτι τὸ κόμμα σήμερον ἔχει ἐνταχθῆ εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς δημοκρατίας καὶ ἀποτελεῖ θεσμὸν δημοσίου δικαίου. Ὡς λέγει ὁ ἴδιος ὁ Σοῦλος, μόνον διὰ τῶν κομμάτων συγκοτεῖται εἰς θεμέλιον δυνάμεως ὁ κανονισμὸς τῶν ἀτομικῶν θελήσεων, ἀνεπίδεκτος ἄλλως ρυθμιστικῆς ἐνεργείας.

Εἰς τὴν δευτέραν γνώμην ἡ ἀπάντησις εἶναι: Ὅτι ἡ ποσότης εἶναι ἀκριβῶς ἡ δόξα τῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ποιότης. Διότι ἡ πρώτη δὲν βλάπτει τὴν δευτέραν ὡς ἐπίστευσεν ὁ συγγραφεύς. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ρουσσὼ εἰς τὸ Κοινωνικὸν Συμβόλαιον: «Ἡ δημοσία φωνὴ ἀναβιβάζει σχεδὸν πάντοτε σοφοὺς ἱκανοὺς καὶ ἐντίμους ἄνδρας. Τουναντίον, εἰς τὰς Μοναρχίας τὰ δημόσια ἀξιώματα καταλαμβάνουν ταραξίαι, ἀπατεῶνες καὶ ῥαδιουργοί !». Καὶ ὁ Μοντεσκιέ εἰς τὸ «Πνεῦμα τῶν νόμων»: «Ὁ λαὸς εἶναι ἀξιοθαύμαστος, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ ἐμπιστευθῇ, οἱονδήποτε μέρος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ». Περισσότερον ὅμως πειστικὸς εἶναι ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ Πολιτικά του. «Διὰ τοῦτο καὶ κρίνει ἄμεινον ὄχλος πολλὰ ἢ εἷς ὅστι σοῦν. Ἔτι μᾶλλον ἀδιάφθορον τὸ πολύ, καθάπερ ὕδωρ τὸ πλεῖον, οὕτω καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὀλίγων ἀδιαφθορώτερον».

Ἡ κρίσις ὅτι ἡ ποσότης κακῶς καθιεροῦται ὡς κριτήριον τοῦ ἀλανθάστου, διότι ὁ ὄχλος σφάλλει, δὲν εὑρίσκει ἔρεισμα εἰς τὴν ἱστορίαν. Σφάλματα πολὺ περισσότερα καὶ πολὺ τραγικώτερα διεπράχθησαν ἀπὸ τὰς ὀλιγαρχίας καὶ τὰς τυραννίας. Καὶ ταῦτα ὑπῆρξαν πολλάκις ἀνεπανόρθωτα. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Δήμου εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἔσφαλλε περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἀρταξέρξην. Καὶ ἡ δημοκρατικῶς ἐκλεγεῖσα Σύγκλητος τῆς Ρώμης ἠστόχησε πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ὀλιγαρχικὴν μερίδα ἡ ὁποία ἐκυβέρνα τὴν Καρχηδόνα. Ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὁ Ρωμαϊκὸς ὄχλος ἔσφαλλεν εἰς τὴν κρίσιν του. Ὡς λέγει πάλιν ὁ Μοντεσκιέ ἐξέλεγε πάντοτε τοὺς ἀρίστους καὶ πάντοτε ἐκ τῶν πατρικίων, καίτοι ἠδύνατο νομικῶς νὰ ἐκλέξῃ καὶ ἐκ τῆς τάξεως τῶν πληβείων.

Οὐδεὶς ποτὲ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐπιτυγχάνει τὸ τέλειον. Οὐδὲ ὑφίσταται πολίτευμα τέλειον. Ἡ δημοκρατία ἀποτελεῖ ὡς λέγει ὁ Σοῦλος, ἔκφρασιν τῆς σχετικότητος. Ἡ σχετικότης ὅμως αὕτη ἐνδείκνυει τὸν ἀνθρώπινον, τὸν ἁπλὸν χαρακτῆρα τοῦ πολιτεύματος τούτου. Ὡς λέγει ὁ Ἄγγλος φιλόσοφος Ράσσελ: «Ἕνας δημοκρατικὸς δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ, πὼς ἡ πλειοψηφία ἀποφασίζει πάντοτε μὲ σύνεση. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ πιστεύῃ εἶναι πὼς ἡ ἀπόφαση τῆς πλειοψηφίας εἴτε συνετὴ εἶναι εἴτε ὄχι, πρέπει νὰ γίνεται δεχτή, ὥσπου ἡ πλειοψηφία νὰ μεταβάλῃ γνώμη. Καὶ ἡ πίστη αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ πηγάζῃ ἀπὸ καμμιὰ μυστικιστικὴ πεποίθηση γιὰ τὴν σύνεση τοῦ ἁπλοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀντίληψι πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα πρακτικὸ μέτρο ἀποκατάστασης τοῦ κράτους τοῦ νόμου στὴ θέση τοῦ κράτους τῆς αὐθαίρετης δύναμης».

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι ἡ προϋπόθεσις καὶ ἡ κύρωσις τῆς ἐλευθερίας. Μόνον εἰς τὸ εὔκρατον κλίμα τῆς ἐλευθερίας θάλλει ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ἐκεῖ ὅπου ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς καταπνίγεται καὶ ὕποπτοι σκοπιμότητες ὑποτάσσουν τὴν ἀτομικότητα τοῦ πολίτου εἰς τὴν θάνατον θέλησιν τοῦ τυράννου ἢ τὰ συγκεχυμένα συμφέροντα τῆς μάζης ὑπάρχει δουλεία ποικίλουσα μόνον κατὰ τὴν μορφὴν ἢ τὸ ὄνομα. Καὶ ὁ πολίτης ἀσφαλτιᾷ ἀπὸ τὴν δυσώδη ἀπόπνοιαν τῆς δουλοφρόνος ὑποταγῆς τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἡ πνευματικὴ ἀδράνεια καὶ ἡ ψυχικὴ ἐξαγχειώσις δὲν θοαδύνουν νὰ ἔλθουν. Καταλήγει ὁ πολίτης ὄχι μόνον νὰ ἀνέχεται, ἀλλὰ καὶ τιμητικὴν νὰ θεωρῇ τὴν δουλικὴν ὑποταγήν. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις."Οταν ὁ Μενέλαος ἐπετίμησεν εἰς τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι τὸν ποσεδοῦταν, διότι ἦτο «λίαν δεσπότικοι πιστός», ὁ ὑπηρέτης μὲ ἀνδραποδώδη δουλοφροσύνην, ὄχι μόνον δὲν θίγεται ἀλλ' ἀπαντᾷ: «Καλὸν γέ μοι τοὔνομ' ὃ δεσωνείδισας!». Θεωρεῖ τιμήν του ὅτι ὑπηρετεῖ πιστὸν τὸν δεσπότην. Ἐκεῖ ὁδηγεῖ ὁ τυραννία τὸν πολίτην.

Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία ἀποτελεῖ τὸ εὐγενέστερον καὶ τὸ πολυτιμότερον ἀπόκτημα τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Τὴν ἀξίαν της ἀντιλαμβάνεται καλλίτερον ἐκείνος ἀπὸ τὸν ὁποῖον, ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον, ἀφῃρέθη. Καὶ συνίσταται αὕτη εἰς τὸ ὑπερήφανον φρόνημα τοῦ πολίτου νὰ ἀρνῆται ἐξ ἴσου καὶ τὴν κατατυράννησιν τοῦ συναν-θρώπου του καὶ τὴν ἰδικήν του δουλείαν. Εἰς ἐκεῖνο δηλ. τὸ ὁποῖον μὲ τόσην στοχαστικὴν συμπόνωσιν εἶχεν εἴπει τὸ καθαρώτερον πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ρώμης, ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος Μάρκος Αὐρήλιος.

«Ἀνθρώπων μηδενός, μήτε τύραννον, μήτε δοῦλον ἑαυτὸν καθίστατε».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ.: Ἡ ἀνωτέρω δημοσιευθεῖσα μελέτη τοῦ κ. Γεωργ. Γιαννοπούλου εἶναι τὸ κείμενον διαλέξεως δοθείσης ὑπ' αὐτοῦ τὴν 16ην παρελθόντος Δεκεμβρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων, ἐπὶ τῇ συμπλήρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864. Τὴν διάλεξιν ὠργάνωσεν ἡ Ἑταιρία Νέων Ἐπιστημόνων Πατρῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἅπαντες οἱ σπουδασταὶ καὶ πτυχιοῦχοι ἐργοδηγοὶ καλοῦνται σήμερον καὶ ὥραν 5.30 μ. μ. εἰς γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΑΣΤΕΡΙΑ

ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ στὰ

ΑΣΤΕΡΙΑ

μὲ τὴν ὀρχήστρα

ΒΑΦΕΙΑΔΗ — ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Τραγούδι ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 64—62

Ἡ αἴθουσα θερμαίνεται

LIDO

ἡ ὀρχήστρα ἀποστολίδη — ὁ τραγουδιστὴς τόλης

τηλέφωνον ὑπεραστικὸν 94-01

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ

θὰ περάσετε ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Μὲ τὴν κεφάτη ὀρχήστρα ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ

Τὴν μοντέρνα τραγουδίστρια ΕΛΕΝΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

καὶ τὸν γλυκὸ τραγουδιστὴ

ΝΙΚΟ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ

ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ

Γιὰ τὸ τραπέζι σας τηλεφωνήσατε 27–72 καὶ 67–72

Τί ... ΛΕΥΚΑ ΚΑΙ ΓΕΡΑ ΔΟΝΤΙΑ

ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟ ΑΦΡΟ ΤΗΣ ΚΟΛΥΝΟΣ

Δοκιμάστε καὶ σεῖς σήμερον τὴν ὀδοντόπαστα **KOLYNOS SUPERWHITE.** Διαπιστώσετε τὴν διαφοράν.... τὸ πῶς διατηρεῖ τὸ στόμα σας ὅλο ὑγεία πῶς τὸ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὰ μικρόβια ποὺ προκαλοῦν τὴν τερηδόνα, καὶ πόσο δροσερὴ σᾶς χαρίζει ἀναπνοή

Καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα τὴν λάμψιν ποὺ χαρίζει στὸ χαμόγελό σας.

Κάθε φορὰ ποὺ βουρτσίζετε τὰ δόντια σας, μὲ **KOLYNOS SUPERWHITE** χαμογελᾶστε .... χαμογελᾶστε τὸ χαμόγελο τῆς ἐπιτυχίας.

Μεταχειρίζεσθε **KOLYNOS SUPERWHITE** πρωϊ-βράδυ.

KOLYNOS SUPER WHITE

(Ἄλμα Κατατεθέν)

Ὀδοντόπαστα μὲ **M.L.S.**

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ Α. Μ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κυκλοφορεῖ ἐπίσης ἡ **KOLYNOS FLUORIDE**

Ο.Τ.Ε. Α.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΑΧΡΗΣΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Ἐκ τοῦ ΟΤΕ ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1965, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—13 μ. μ. θὰ διενεργηθῇ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν 13—322 Μ3 ξυλείας ἐκ παλαιῶν κυβωτίων συσκευασίας, προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, μὴ ὑποκειμένης εἰς τελωνειακοὺς δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους, εὑρισκομένης ἐν Μεσολογγίῳ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως, διὰ πλείονας πληροφορίας, ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Τεχνικὸν Τμῆμα ΟΤΕ Πατρῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν τομέα ἀποθηκῶν Ὑλικοῦ ΟΤΕ Ἀθηνῶν (Πατησίων καὶ Βερανζέρου, τηλέφωνον 201.283) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἄνευ προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΕΠΙΠΛΑ παντὸς ρυθμοῦ

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων

ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ

ΝΙΚΟΛ. ΓΚΙΤΣΗΣ

Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ

ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ναμις χωροφυλακῆς καὶ δὴ ἡ τῆς Γ' ὑποδιευθύνσεως χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν διευθυντὴν αὐτῆς κατηγορούμενον ταγματάρχην Δημ. Σέττον, ἐνῶ περαιτέρω ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ὑποδιευθύνσεις ἀσφαλείας ἐν οἷς καὶ ἡ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τὸν διοικητὴν αὐτῆς ταγματάρχην τότε Κ.Δόλκαν,διατάσσονται νὰ λάβουν τὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ἀνήκοντα μέτρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁρίζεται ὁ κατηγορούμενος, τότε ἐν ἐνεργείᾳ ἀντισυνταγματάρχης χωροφυλακῆς καὶ ὑποδιευθυντὴς τῆς ἀστυνομικῆς ὑποδιοικήσεως Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ Διαμαντόπουλος, ὅπως ἐπιβλέψῃ προσωπικῶς εἰς τυχὸν ἐκδηλωθησόμενα μέτρα. Ὀλίγον, ὅμως, πρὸ τῆς 7ης μ. μ. τῆς 22.5.1963 ὁ Ἰωάννης Πάτσας εἰδοποιεῖ ὅτι ἐξευρέθη ἡ αἴθουσα τοῦ δημοκρατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καὶ ὅτι ἐκεῖ θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συγκέντρωσις.

Τί ὅμως πρὸς προστασίαν πράττουν οἱ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ε' ἀστυνομικοῦ τμήματος συγκεντρωθέντες Εὐθύμιος Καμουτσῆς, Μιχαὴλ Διαμαντόπουλος, Δημήτριος Σέττας, Κωνσταντῖνος Δόλκας καὶ Τρύφων Παπατριανταφύλλου, διοικητὴς τοῦ τμήματος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συγκέντρωσις; Ἁπλῶς ἀποστέλλουν ἔξωθι τοῦ μεγάρου, ἔνθα ἡ συγκέντρωσις, δύο ἄνδρας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ ἕναέν στολῇ, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου, τῇ συγκαταθέσει πάντων, ὁ ἐκ τούτων κατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Δόλκας τοποθετεῖτὰ ὄργανά